

◆ ESPORTS ◆

Final de la Copa del ReiESPANYOL
ATLÈTIC DE MADRID**2-1****Espanyol:** Cavallero, Cristóbal, Nando, Pochettino, Roger, Sergio, Galca, Toni Velamazán, Arteaga, Martín Posse (Rotchen, min. 76) i Tamudo (Serrano, min. 70).**Atlètic de Madrid:** Toni, Aguilera (Solari, min. 75), Gamarra (Luque, min. 52), Santi, Gaspar, Capdevila, Valerón, Hugo Leal, Baraja, Hesselbaink i Kiko.**Gols:** 1-0, min. 2, Tamudo. 2-0, min. 85, Sergio. 2-1, min. 91, Hesselbaink.**Àrbitre:** Antonio Jesús López Nieto, C. Andalus. Va mostrar targetes grogues a Hesselbaink, Gaspar, Velamazán, Arteaga, Baraja i dues a Nando, expulsat al minut 76. Una de vermella a Santi (min. 84).**Camp:** Mestalla, 48.000 espectadors.

Isaac Lluch

ENVIAT ESPECIAL

VALÈNCIA

Després de tants anys sent campió de la desgràcia, l'Espanyol va quedar ahir campió de la Copa del Rei. La rialla va tornar a les cares dels blanc-i-blaus, tant marcades per la frustració, per les decepcions. El conjunt espanyolista va vèncer l'Atlètic de Madrid i també la fatalitat que l'ha acompanyat fins ara i que havia dissenyat de forma contundent els cent anys d'història amb moltes amargors. El club barceloní sempre ha estat condemnat a sortir de les pitjors situacions, i ahir ho va demostrar després de superar una segona part agònica. Efectivament, Tamudo i després Sergio van acabar amb tanta abstinència, amb tanta infelicitat. L'Espanyol no guanyava la Copa des de feia 60 anys, però tants contratemps van desaparèixer ahir en dos minuts, el temps que va trigar el davanter de Santa Coloma a aconseguir que l'afició es fregués els ulls. El jove blanc-i-blau, en una conjunció de picardia, tenacitat i talent va robar la pilota al seu excompany Toni per enviar-la a descansar a la xarxa. La badada del porter va ser directament proporcional a la intel·ligència de Tamudo. Amb aquesta circumstància, l'Espanyol, si arribava temorós a la cita per la seva in-

L'Espanyol recupera el camí de la glòria

L'equip blanc-i-blau torna a guanyar una Copa després de seixanta anys de sequera

LES CLAUS DEL PARTIT

minut 3:

Murriera de Tamudo, que roba la pilota a Toni i obre el marcador per a l'Espanyol

minut 12:

L'Atlètic intenta explotar la banda dreta. Cavallero salva la primera davant Aguilera

minut 27:

Baraja, sol, perdona davant un Cavallero que havia evitat el gol en tres ocasions

minut 76:

L'Atlètic força el ritme i l'expulsió de Nando complica el final de partit per a l'Espanyol

minut 83:

Santi perd els nervis i compensa la situació: se'n va al carrer amb la vermella directa

minut 84:

El gol de Sergio sentència, tot i que Hesselbaink donés emoció poc abans del final

Tamudo i Toni en la jugada del primer gol, la que va marcar el partit

J.C. CÁRDENAS / EFE

experiència i per la seva sequera golejadora –no havia marcat cap gol en els últims cinc partits–, de seguida es va trobar enfortit i amb el partit de cara. La pressió va passar aviat a l'altra banda. Els jugadors atlètics van començar a sentir el descens a les cames, a jugar amb el cap remullat en la misèria. L'efecte del gol va semblar extreure el seu calvari, que si no es van enfonsar més mentalment va ser pel pes específic de les seves individualitats. Tampoc

l'Espanyol va saber burxar en la feble moral atlètica. Tot i que no van oblidar mai l'ordre defensiu ni la disciplina tàctica, els blanc-i-blaus van deixar reaccionar lentament el seu rival. Aguilera va tenir la primera alternativa, però la passada de la mort va ser providencialment interceptada per Cavallero. L'argentí va respondre pletòric totes les ofensives contràries. L'Espanyol es va proposar a estones tocar diligentment la pilota, amb un futbol teixit en els peus

de Sergio i Galca. Mentre el mig del camp català va passejar bé l'esfèrica sobre la gespa, l'Atlètic va interioritzar els seus mals i no es va desenganxar de la cara de la frustració. Però quan va jugar a mantenir el resultat i no es va decidir a espantar el conjunt matalasser, evidentment la final se li va fer llarga i va passar angúnies. Com en els minuts 27 i 38, quan Baraja, primer, i Valerón, després, van disposar de clares ocasions, o com durant tota la segona part. La represa va

conèixer una crisi de responsabilitat dels espanyolistes, però també va ser una alegoria dels cents anys d'història: patiment inexorable per acabar sobrevivint. I com? A través del planter, de la gent de casa, com en els orígens, amb un golàs antològic, sublim, de Sergio. L'Atlètic, llavors, sí que va baixar als inferns, tot i el gol de Hesselbaink. L'Espanyol va aixecar els braços per recollir la Copa i una bona esperança de prosperitat. Ara a Sant Jaume i a la UEFA.